

Imidlertid skal jeg endnu her tilføje, at selv de Herrer, som mene, at man bør holde paa Dødsstraffen, dog maaskee vilde tage i Betænkning at holde paa den i den Form, hvori den er foreslaaet i dette Lovudkast. Det foreslaaes nemlig, at Henrettelsen skal stee offentlig og fuldbyrdes ved Faldbøje. Med Hensyn til det sidste Punkt, skal jeg henlede Opmærksomheden paa et Skrift, der er udkommet som Afskrift af Bibliothek for Læger, og hvori der anføres en Deel gode Grunde for netop ikke at vælge Faldbøjen. Med Hensyn til det første Punkt, om Henrettelsen bør være offentlig eller hemmelig, tør jeg henvise til den Kjendsgjerning, at mangfoldige, netop af de allerstørste Stater i Europa, ogsaa de nærmestliggende, ere komne bort fra at fuldbyrde Henrettelsen offentlig af Hensyn til den Skandale og den Forargelse, dette giver, og lade den fuldbyrde indenfor Fængslets Mure — den saakaldte *intra muros* Henrettelse. Det forekommer mig imidlertid, at det er et Spørgsmaal, om ikke den hele Maade, hvorpaa Dødsstraffen skal udføres, dersom den overhovedet skal bevares, burde være et Anordningsanliggende og ikke noget Lovanliggende. — Med disse Ytringer skal jeg slutte, idet jeg, som sagt, forbeholder mig at stille Endringsforslag ved forskjellige Materier i denne vigtige Sag.

Fallesen: Der er, mine Herrer, kun to almindelige Principer i Loven, som jeg korteligen skal tillade mig at berøre. Det ene er det Forhold, hvori Bøder og simpelt Fængsel staaer til hinanden med Hensyn til Afføning. Det er vist fuldkomment rigtigt, at de Bøder, der idømmes, bør staae i Forhold til Bedkommendes Formuestilstand, og deraf er det atter en Følge, at naar Bøden skal affønes ved simpelt Fængsel, vil en større Sum af den Rige kunne affønes med et mindre Antal Dage maaskee, end den mindre Sum af den Fattige. Den Rige vil saaledes, for at tage et Exempel, kunne afføne en Bøde paa 200 Rd. med 8 Dages simpelt Fængsel, medens den Fattige maaskee maa afføne en Bøde paa 20 Rd. med 10 Dages Fængsel. Et saadant Tilfælde, eller ialtfald et tilsvarende, vil kunne indtræffe, fordi selve Bøden er fastsat efter

Bedkommendes Formue, og det altsaa er klart, at Fængselsstraffen, der er lige trykkende for Begge, ikke kan svare til Bødens absolute Størrelse. Det forekommer mig imidlertid, at naar man gaar den Vej, vil det let stille sig for den jævne Mand's Bevidsthed saaledes, at han vil sige: „Den rige Mand, der har begaaet en Forbrydelse, for hvilken han er idømt en Mulct af 200 Rd., slipper med en mindre Fængsels-tid end jeg, der har begaaet en Forbrydelse, hvorfor jeg kun sit en Mulct af 20 Rd., men det er uretfærdigt, at han, fordi han er riig og fornem, skal slippe med en mindre Straf end jeg, der er en simpel Mand.“ Jeg frygter for, at en saadan Tanke vil kunne komme ind i den Deel af Befolkningen, hvorfra de fleste af disse Forbrydelser udgaae, og jeg troer det er uheldigt. Det forekommer mig, at man ved at vende Sagen om maatte kunne afhjælpe dette; det vil maaskee klinge underligt i de Herrer Lovkyndiges Øren, men jeg vil dog tillade mig at antyde, hvorledes jeg troer, man kunde gaar frem, nemlig, at man kunde fastsætte simpelt Fængsel alene som den laveste Straf, saa at man altsaa for en eller anden ubetydelig Lovovertrædelse bestemte Straf af simpelt Fængsel i 6 Timer, 6 Dage, eller hvilken Grændse man nu vilde sætte. Det er klart, at der i saa Fald i Loven maatte staae, at de laveste Grader af den simple Fængselsstraf maatte kunne afløses af Bøder, der fastsattes efter Enhvers Formue, saa at altsaa baade den Rige og den Fattige idømmes saa og saa mange Dages simpelt Fængsel, men den Riges Fængsel kan afløses med en større Sum og den Fattiges med en mindre. Naar begge Parter dømmes saaledes, saa kommer det ikke til at hedde: For at have gjort det og det, idømmes den Rige saa og saa stor en Bøde, og den Fattige en saa og saa meget mindre, men det hedder: For at have begaaet den og den Lovovertrædelse, dømmes begge til det samme Antal Dage af simpelt Fængsel, hvis Afføning med Bøder, for at vende Betegnelsen om, er forskjellig efter Bedkommendes Formue, og det vil Alle finde er i sin Orden. Nu vil man maaskee sige: Det sætter en Art Plet paa en Mand, eller gjør i alt Fald hans Stilling i Samfundet mindre heldig,